

ท้องถิ่นนิยม (localism) ที่ปรากฏในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปี พ.ศ. 2561 – 2563

Localism that appears in Short Stories of Phan Wean Fah Award B.E. 2561 – 2563

เกศวรงค์ นิลवास¹

Ketwarang Ninlawas

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาท้องถิ่นนิยม(localism) ที่ปรากฏในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปี พ.ศ. 2561 – 2563 วิธีดำเนินการวิจัยกำหนดขอบเขตแบบเจาะจง การวิเคราะห์ข้อมูลแบบการพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปี พ.ศ. 2561 – 2563 เรื่องท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องความเป็นอื่น (otherness) มีจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ เราอยู่ที่สี่แยกไฟแดงวิฑูรอุทิศ โอริงอัสลิกับผีร้ายแห่งเทือกเขาบรรทัด และเรื่องสิ่งทีรออยู่หลังเส้นชัย ท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization) มีจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ ดาวส่องเมือง และยินดีต้อนรับเข้าสู่ประชาคาร ท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) มีจำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ ดาวส่องเมือง คุณหาสน์ของพยาธิตาบอด แผนลตน้ำหนักของครูดาวเรือง โอริงอัสลิกับผีร้ายแห่งเทือกเขาบรรทัด เมล็ดพันธุ์ แว่วข่าวคราวว่าข้าวแข็ง และขบวนการฟักทอง

คำสำคัญ: ท้องถิ่นนิยม, วรรณกรรมการเมือง, เรื่องสั้นรางวัลพานแว่นฟ้า

Abstract

The purpose of this research article is to study localism that appears in Short Stories of Phan Wean Fah Award B.E.2561 - 2563. Research methodology is purposive sampling. Data was analyzed using descriptive analysis. The result of research revealed that 1) localism with otherness appears in 3 stories as follows; Rao Yoo Tee See Yaek Fai Dang Wi toon Utis, O-Rang Asli Kab Phee Rai Hang Teuak Khao Bantad and Sing Tee Ror Yoo Lang Sen Chai 2) localism with centralization appears in 2 stories as follows; Dao Song Meuang and Yin Dee Torn Rab Khao Su Pra Pa Kan 3) localism with Power Corruption appears in 7 stories as follows; Dao Song Meuang, Ka Reu Hart Khong Phyathi Ta Bod, Paen Lod Nam Nak Khong Kru Daoruang, O-Rang Asli Kab Phee Rai Hang Teuak Khao Bantad, Ma Led Pan, Vaew Khaw Kraw Wa Khoa Kheng and Kha Buan Kan Faktong .

Keyword: localism, Political Literature, Short Stories of Phan Wean Fah Award

¹ อาจารย์ประจำวิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

1. บทนำ

รางวัลวรรณกรรมพานแว่นฟ้าถือว่าเป็นรางวัลวรรณกรรมที่สำคัญในแวดวงวรรณกรรมไทย ซึ่งเป็นความร่วมมือกันระหว่างสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทยและรัฐสภาไทยจัดประกวดวรรณกรรมการเมืองประเภทเรื่องสั้นและกวีนิพนธ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2545 – พ.ศ.2556 และงดจัดประกวดในปีพ.ศ.2557 เนื่องจากมีเหตุการณ์รัฐประหาร ซึ่งพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ทำให้การประกวดวรรณกรรมพานแว่นฟ้าต้องหยุดชะงักชั่วคราว และจัดประกวดอีกในปี พ.ศ.2558 จนถึงปัจจุบัน

วรรณกรรมการเมืองกับบริบททางสังคมย่อมเกี่ยวเนื่องกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ วรรณกรรมทำหน้าที่เป็นวาทกรรมหนึ่งที่น่าเสนอภาพแทน (representation) ของผู้เขียนในการประกอบสร้างความหมายในตัวบท การประกอบสร้างความหมายเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้ามีความน่าสนใจในหลายประเด็น โดยเฉพาะเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้าในปี พ.ศ.2561 – 2563 ในช่วงนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองประการหนึ่ง คือนับตั้งแต่ปีพ.ศ.2561 พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชาได้เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้งเป็นสมัยที่ 2 จากการเลือกตั้ง ครั้งนี้จึงแตกต่างไปจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสมัยแรกซึ่งเป็นการดำรงตำแหน่งหลังจากการรัฐประหาร เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้าในตั้งแต่ปีพ.ศ.2561 เป็นต้นมาจึงมีนัยบางประการที่แตกต่างไป นักเขียนสามารถแสดงออกความคิดเห็นทางการเมืองอย่างอิสระมากขึ้นกว่าช่วงก่อนหน้านี้ การวิพากษ์ประเด็นทางการเมืองแทรกอยู่ในตัวบททั้งทางตรงและทางอ้อม เนื้อหาที่ปรากฏจะพบว่า มีเนื้อหาการเมืองตั้งแต่ระดับปัจเจกบุคคลจนถึงการเมืองในระดับมหภาค โดยวรรณกรรมแต่ละเรื่องนั้นนำเสนอถึงการปะทะสังสรรค์ระหว่างวาทกรรมกระแสต่าง ๆ ไว้ภายในตัวบท เช่น ท้องถิ่น รัฐ ความเป็นเมือง ความเป็นชนบท การด้อยพัฒนา การพัฒนา เป็นต้น เรื่องสั้นหลายเรื่องได้มีการนำเสนอที่มีความสอดคล้องกับคตินิยมหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) ไว้อย่างน่าสนใจ

เสาวณิต จุลวงศ์ (2557) ได้อธิบาย วรรณกรรมไทยในกระแสหลังสมัยใหม่นิยมความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งสรุปได้ว่า ความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมในสังคม แสดงให้เห็นถึงการปะทะสังสรรค์ระหว่างวัฒนธรรมกระแสหลักหรือส่วนกลางกับวัฒนธรรมกระแสรองหรือท้องถิ่น วรรณกรรมไทยหยิบยกประเด็น “ท้องถิ่นนิยม” หรือ localism “การทำให้เป็นท้องถิ่น” (localization) ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ (globalization) และการดูดยกขึ้นเข้าสู่ศูนย์กลาง (centralization) ขึ้นมานำเสนอแสดงให้เห็นการเมืองและความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างท้องถิ่นกับเมือง

เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้าตั้งแต่ปี พ.ศ.2561 – พ.ศ.2563 ได้แสดงให้เห็นถึงท้องถิ่นนิยม” (localism) โดยการวิพากษ์ การโต้แย้ง จากวาทกรรมกระแสรอง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการดำรงอยู่ การพยายามให้ผู้อ่านตระหนักถึงการมีตัวตน คุณค่าของความเป็นท้องถิ่น มุมมองในการนำเสนอพบว่าการวิพากษ์ 3 ประเด็นที่น่าสนใจคือ ความเป็นอื่น (otherness) การปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization) และกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) จากที่กล่าวมานี้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า การศึกษาท้องถิ่นนิยม (localism) ในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปี พ.ศ. 2561 – 2563 จะทำให้เข้าใจการนำเสนอภาพแทน (representation) ของผู้เขียนในการประกอบสร้างความหมายในตัวบทในประเด็นท้องถิ่นนิยมได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาท้องถิ่นนิยม(localism) ที่ปรากฏในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2561 – 2563

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

3.1 ท้องถิ่นนิยม (localism)

พัฒนา กิตติอาสา (2546) ได้อธิบายท้องถิ่นนิยมไว้ว่า ท้องถิ่นนิยมเป็นประดิษฐกรรมทางสังคมวัฒนธรรม (a sociocultural construct) และปรากฏตัวในรูปแบบที่หลากหลาย สำนึกและอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม (ethnocultural identities) ภาวะชายขอบ (marginality) ความเป็นอื่น (otherness) ชุมชนของผลประโยชน์ (communities of common interests) หรือปฏิบัติการทางวาทกรรม (discursive practices) รูปแบบต่างๆ ประดิษฐกรรมเหล่านี้ปรากฏตัวในรูปของปรากฏการณ์ทางสังคมวัฒนธรรม ซึ่งนำเสนอเนื้อหาสาระหรือแก่นสำคัญของท้องถิ่นนิยมผ่านเรื่องเล่า (narratives) เสียงสะท้อน (voices) สิทธิและการต่อสู้ต่อรอง (rights and competitions) สัญลักษณ์ (symbols) ภาพลักษณ์และจินตนาการ (images and imaginations) และสินค้า (commodities) ท้องถิ่นนิยมในความหมายนี้จึงครอบคลุมหลากหลายมิติทั้งเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม

รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข (2559) ได้อธิบายท้องถิ่นนิยมไว้ว่า ท้องถิ่นนิยมเป็นแนวคิดด้านทานกระแสโลกาภิวัตน์และตระหนักถึงมนุษย์ ว่ามีความสำคัญ เชื่อว่าทุกคนมีสิทธิในการดำรงชีวิต มนุษย์มีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ว่าจะเป็นความต้องการ ความผูกพันกับภูมิลำเนา ไม่ว่าจะเป็นที่นา ผืนดิน ต้นไม้ เพราะพื้นที่ที่มนุษย์มีความผูกพันเชื่อมโยงกับธรรมชาติ ความผูกพันกับชุมชนที่มีวัฒนธรรม ค่านิยม ประเพณี ที่จะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงรากที่มีอยู่ ในตัวมนุษย์ โดยความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ผืนดิน สิ่งแวดล้อม คือการตระหนักถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน และเคารพซึ่งสิทธิซึ่งกันและกันทั้งมนุษย์ ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

3.2 ความเป็นอื่น (otherness)

ปฐมพงษ์ สุขเล็ก และพัชรินทร์ อนันตศิริวัฒน์ (2561) กล่าวว่า แนวคิดเรื่องความเป็นอื่น (Otherness) มาจากนักปรัชญาชาวฝรั่งเศส คือ Michel Foucault ความเป็นอื่น หมายถึง คนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งถูกนิยามให้อยู่ในฐานะเป็นผู้แตกต่าง หรือมีสถานภาพต่ำกว่าตนใน 2 ด้านหลัก คือ ความเป็นอื่นเชิงอัตวิสัย อาทิเรื่องภูมิศาสตร์ และความเป็นอื่นเชิงอัตวิสัย อาทิเรื่องวัฒนธรรม ความประพฤติ จึงเห็นได้ว่าความเป็นอื่นที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติแต่ถูกสร้างขึ้นมา โดยระบบสังคมที่เมื่อคนใดหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีวัฒนธรรมแตกต่างไปจากกลุ่มของ ผู้สงสาร คนนั้นหรือกลุ่มนั้นมักได้รับการนิยามให้เป็นคนอื่น กลุ่มอื่น คนนอก ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือ ความเป็นอื่น

มนพร ศรีสุดทยานนท์ (2560) ได้อธิบาย แนวคิดเรื่องความเป็นอื่น (Otherness) ไว้ว่า ความเป็นอื่น หรือ otherness มันมีความหมายเฉพาะเจาะจงที่เป็นแนวคิดนามธรรมขึ้นจากการเป็นแค่ ‘คนอื่น’ หรือ ‘คนแปลกหน้า’ เพราะมันไม่ได้หมายถึงใครคนใดคนหนึ่ง แต่มักหมายถึงกลุ่มคนที่เราไม่ได้มองว่าเป็น ‘พวกเดียวกับเรา’ ถ้าในกระแสปัจจุบันก็มักหมายถึงผู้อพยพหรือคนกลุ่มน้อยของสังคมทั้งหลาย

3.3 การปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization)

วุฒิสาร ตันไชย (2557) ได้อธิบายการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (Centralization) ไว้ว่า การปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (Centralization) ที่ให้ความสำคัญกับราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในการบริหารราชการแผ่นดินทั้งในเชิงโครงสร้าง และการตัดสินใจจากข้าราชการและผู้เชี่ยวชาญ (Technocrat) เป็นผู้กำหนดทิศทางนโยบายและแนวปฏิบัติการบริหารราชการ

แผ่นดินแบบของมาตยาธิปไตย (Bureaucratic Polity) แต่กลับไม่สามารถดูแลและตอบสนองความต้องการและข้อเรียกร้องของประชาชน ได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ภายใต้การปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจยังขาดความเป็นประชาธิปไตยโดยกีดกันหรือเพิกเฉยต่อการมีส่วนร่วมจากประชาชนในการแสดงความคิดเห็น เสนอแนะนโยบาย หรือร่วมบริหาร/ปกครองตนเองกับฝ่ายรัฐ อีกทั้งความอ่อนแอของหน่วยการปกครองท้องถิ่นซึ่งมีพัฒนาการที่ไม่ต่อเนื่องและขาดการสนับสนุน/พัฒนาจากภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ก็มีส่วนให้การกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยยังขาดพลังและความเป็นอิสระในการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและสร้างเสริมประชาธิปไตยภายในท้องถิ่นเอง

3.4 กลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption)

สุพรรณิ ไชยอำพร และศิรินทิพย์ อรุณเรื่อ (2549) อธิบายกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) สรุปไว้ว่า “อำนาจ” เป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้ความต้องการของมนุษย์บรรลุเป้าหมายได้ดังนั้น นักการเมืองข้าราชการ จึงยอมลงทุนที่จะซื้อเสียงเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ (Power Corruption) ในการไปตอยอดหรือไปแสวงหาผลประโยชน์ ทั้งที่เป็นเงิน (Monetary Corruption) หรือสินทรัพย์ในรูปต่าง ๆ ซึ่งมีรูปแบบ คือ การฉ้อราษฎร์บังหลวงของข้าราชการไทย การคอร์รัปชันโดยการรวมมือกันหลายฝ่าย และรูปแบบการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่มีลักษณะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

4.1.1 รวบรวมเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2561 - 2563 จำนวน 39 เรื่อง และกำหนดขอบเขตแบบเจาะจง โดยดูจากเนื้อหาซึ่งพบว่า เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2561 - 2563 ที่นำเสนอเกี่ยวกับท้องถิ่นนิยม (localism) มีทั้งสิ้น 10 เรื่อง คือ

- เรายูที่สี่แยกไฟแดงวิฑูรอุทิศ เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลรองชนะเลิศพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2561 ของจันทร์ เดือนแรม
- ดาวส่องเมือง เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2561 ของรณณ กมลนาวิณ
- ยินดีต้อนรับเข้าสู่ประชาคาร เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2561 ของเจษฎา กลิ่นยอ
- คฤหาสน์ของพวยธาบอด เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2561 ของกวี ศรีธรรมานุกูล
- โอริงฮัสติกกับผีร้ายแห่งเทือกเขาบรรทัด เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2562 ของกวี ศรีธรรมานุกูล
- แผนลัดหน้าหนักของครูดาวเรือง เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2562 ของถนอม ขุนเพ็ชร
- ลิ่งที่ร่อยอยู่หลังเส้นชัย เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชนะเลิศพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2563 ของวิโรจน์ สุทธิสีมา
- เมล็ดพันธุ์ เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2563 ของพิณพิพัฒน์ ศรีทวี
- แว่วข่าวคราวว่าข้าวแข็ง เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2563 ของพัชรพร ศุภผล
- ขบวนการฟักทอง เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2563 ของโต้หมู

4.1.2 รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องวรรณกรรมพานแว่นฟ้า และท้องถิ่นนิยม (localism)

4.1.3 ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับท้องถิ่นนิยม (localism)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การพรรณานาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ตามแนวคิดทฤษฎีท้องถิ่นนิยม (localism) ประกอบด้วย ความเป็นอื่น (Otherness), การปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (Centralization) และกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption)

5. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาท้องถิ่นนิยม (localism) ที่ปรากฏในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปี พ.ศ. 2561 – 2563 สามารถสรุปได้ดังนี้

5.1 ท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องความเป็นอื่น (otherness)

เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปี พ.ศ. 2561 – 2563 ได้นำเสนอเรื่องท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องความเป็นอื่น (otherness) ไว้ทั้งหมด 3 เรื่อง คือ เราอยู่ที่สี่แยกไฟแดงวิฑูรอุทิศ โอริงอัสนีกับผีร้ายแห่งเทือกเขาบรรทัด และเรื่องลึกลับที่รออยู่หลังเส้นชัย

5.1.1 เราอยู่ที่สี่แยกไฟแดงวิฑูรอุทิศ เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลรองชนะเลิศพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2561 ของจันทร์ เตือนแรม เรื่องนี้ได้นำเสนอภาพของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลักษณะชีวิตประจำวันที่ไม่ได้แตกต่างอะไรจากพื้นที่อื่น หากจะมีความแตกต่างอยู่บ้างก็คงเป็นเรื่องของผู้คนที่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ดำเนินชีวิตภายใต้หลักศาสนา มีการแต่งกาย วิถีชีวิต วัฒนธรรม ภาษาที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะในแบบวิถีอิสลาม ผู้คนในท้องถิ่น (the natives/indigenous people) ใช้ชีวิตตามปกติในวิถีทางของตน หากแต่คนจากภายนอกพื้นที่พยายามที่จะครอบงำ และประกอบสร้างความคิด ความจริง และอำนาจด้วยการสร้างชุดความคิดเกี่ยวกับการเมืองของพื้นที่ (the space of politics) ที่มีการจัดการพื้นที่ต่างๆ “พื้นที่ที่เป็นเรื่องของการช่วงชิงในการกำหนดกฎเกณฑ์ การระบุ การให้คุณค่า ความหมาย และการกำหนดความสูงต่ำของพื้นที่” (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2549) วาทกรรมกระแสหลักพยายามจะผลิตสร้างชุดความรู้ว่าสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีลักษณะที่แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ของประเทศ และทำให้ความแตกต่างนี้กลายเป็นความแปลกแยก และผลิตซ้ำชุดความรู้นี้เพื่อสร้างความเป็นอื่นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มีสถานะของพื้นที่ชายขอบหรือคนชายขอบ (marginal people) ที่จำเป็นต้องได้รับการบริหาร จัดการ ควบคุมดูแลจากพื้นที่ส่วนกลางหรือวาทกรรมกระแสหลัก ความเป็นอื่นที่วาทกรรมกระแสหลักประกอบสร้างนั้นมีอำนาจมากจนไปกดทับความเข้าใจของผู้คนที่ไม่ได้อยู่ภายในพื้นที่ทำให้เกิดความหวาดระแวง จนกลายเป็นเส้นแบ่งระหว่างพวกเขากับพวกเรา

เรื่องเราอยู่ที่สี่แยกไฟแดงวิฑูรอุทิศได้วิพากษ์ในเรื่องความเป็นอื่น โดยการทำให้เส้นแบ่งพร่าเลือนไป และก็ทำให้เห็นว่าความเป็นพวกเขาพวกเราในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ได้เป็นไปตามที่วาทกรรมกระแสหลักพยายามจะทำให้เกิดขึ้น ผู้คนที่ต่างศาสนา ต่างภาษาสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้ พื้นที่นี้อาจจะมีความแตกต่างจากพื้นที่อื่น แต่นั่นคือความปกติธรรมดาภายในพื้นที่ และก็เป็นเรื่องของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ไม่ได้เป็นความแปลกแตกต่างหรือแตกแยกใด ๆ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่ดีที่เราจะได้เห็นการปฏิสัมพันธ์ของวาทกรรมที่หลากหลาย แล้วเราก็ควรจะใช้ชุดความรู้ของวัฒนธรรมในพื้นที่นั้นเพื่อเรียนรู้ ซึ่งหากเราใช้ชุดความรู้ของวัฒนธรรมจากพื้นที่อื่นเข้าไปครอบงำ กดทับ บริหารจัดการก็จะนำมาซึ่งความไม่เข้าใจ เรื่องเราอยู่ที่สี่แยกไฟแดงวิฑูรอุทิศได้ถ่ายทอดผ่านมุมมองของตัวละครที่เข้าไปในพื้นที่ด้วยชุดความรู้จากวัฒนธรรมอื่นที่ยังไม่ได้เรียนรู้ความเป็นพื้นที่นั้นอย่างแท้จริง ตัวละครแสดงให้เห็นถึงความเปิ่นอึงเชิงอัตวิสัยจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม และศาสนา ทำให้ตัวละครหวาดระแวง และกลัว แต่ท้ายที่สุดแล้วเมื่อสัมผัสกับพื้นที่นี้จริง ๆ จึงพบว่า ชุดความรู้ที่ตนได้รับ ความเป็นอื่น ความแปลกแยก เส้นแบ่งต่าง ๆ ได้ถูกทำลายไป

5.1.2 โอริงอัสลึกับผีร้ายแห่งเทือกเขาบรรทัด เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2562 ของ กวีศรีธรรมานุกูล เป็นเรื่องเกี่ยวกับโอริงอัสลึ ซึ่งมีความหมายว่า คนดั้งเดิม ซึ่งเรามักจะคุ้นชินกับคำเรียกกลุ่มชนกลุ่มนี้ในนามว่า “ซาไก” ซึ่งมีความหมายว่า ทาส ความเป็นอื่น (otherness) เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่คำเรียก คนส่วนใหญ่ที่ให้ความหมายตนเองว่าคนเมืองได้ถูกรอบคนอื่นที่ต่างจากตน และใช้ความไม่รู้ ไม่เข้าใจกีดกันคนที่ต่างออกไปเป็นคนอื่น ดูถูก ล้อเลียน และกดให้อยู่ต่ำกว่าตนเอง และสร้างวาทกรรมอำนาจมากดกลุ่มคนเหล่านั้นไว้ว่าเป็นผู้ด้อยพัฒนา จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ตัวบทนำเสนอผ่านตัวละครนักการเมืองที่พยายามเข้าไปในพื้นที่เพื่อต้องการผลประโยชน์จากการของบประมาณในการตัดถนนผ่านเทือกเขาบรรทัด ผ่านหมู่บ้านของโอริงอัสลึ ถนนไม่ได้เป็นความต้องการของโอริงอัสลึ โอริงอัสลึเห็นว่าความเจริญในแบบคนเมืองที่พยายามยึดเหยียดให้เขาเป็นเหมือนผีร้ายที่กำลังจะเข้ามาคุกคามวิถีชีวิตในแบบเขา ตัวบทตอบโต้และแสดงให้เห็นถึงการมีตัวตนในอัตลักษณ์แบบของโอริงอัสลึไว้ในตอนจบของเรื่อง ตัวละครรอฎีได้นำเสนอภาพของการวิพากษ์นี้ด้วยทำให้คนเมืองเห็นว่าคนเมืองต่างหากคือความเป็นอื่นของพื้นที่นี้ “ท่านรัฐมนตรี ... จงได้โปรดหยุดการเนรมิตถนนอันเปรียบเสมือนงูยักษ์ที่จะชักนำให้เหล่าผีร้ายเข้ามารุกรานทำลายวิถีความเป็นอยู่ของโอริงอัสลึ พระเจ้าของท่านสร้างเหล่าท่านให้อยู่ในเมือง พระเจ้าของโอริงอัสลึก็สร้างโอริงอัสลึให้อยู่คู่กับป่า ท่านจงกลับไปทำหน้าที่ของท่านในชุมชนเมืองเถอะ” (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2562)

การโต้กลับของวาทกรรมกระแสรองของโอริงอัสลึกับผีร้ายแห่งเทือกเขาบรรทัด ได้นำเสนอไว้อย่างน่าสนใจ ตัวบทที่สะท้อนให้เห็นว่าในมุมมองของคนเมืองพยายามจะทำให้พื้นที่ที่ไม่มีมีความเจริญ ไร้เทคโนโลยีกลายเป็นอื่น แต่ขณะเดียวกันก็จะเห็นว่าความเจริญ หรือเทคโนโลยีก็กลายเป็นความเป็นอื่นของโอริงอัสลึเช่นกัน โอริงอัสลึไม่ได้ยอมศิโรราบให้กับวาทกรรมการพัฒนาในแบบคนเมืองที่จะเข้ามาทำลายอัตลักษณ์เขา

5.1.3 สิ่งที่อยู่หลังเส้นชัย เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชนะเลิศพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2563 ของวิโรจน์ สุทธิสีมา ตัวบทได้นำเสนอถึงความเป็นรัฐที่พยายามสร้างให้ชาวเขาเป็นอื่น และผลิตสร้างภาพเหมารวมว่าชุดความคิดใด วัฒนธรรมใดที่ต่างไปมี ความเป็นอื่น รัฐก็สามารถปฏิบัติกับกลุ่มชนนั้นโดยอาศัยวาทกรรมรัฐในการสร้างอำนาจความชอบธรรมในการปกครอง กวาดล้าง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีข้อสงสัยว่าจะนำมาซึ่งการตอบโต้หรือเป็นปฏิปักษ์ต่ออำนาจรัฐได้ โดยในเรื่องตัวบทนำเสนอภาพของตัวละครที่กำลังมาราธอน ในช่วงที่ผ่านไปแต่ละกิโลเมตรก็ได้คิดถึงภาพของตนเองตอนเช้าเส้นชัย และเกิดความลึกลับระหว่างเข้าเส้นชัยแบบนักกีฬาแล้วเอาเงินรางวัลที่ได้ไปพัฒนาหมู่บ้านของเขากับการแสดงสัญญาณและจุดยืนทางการเมืองให้คนได้รู้ถึงความจริงอันโหดร้ายที่รัฐทำกับหมู่บ้านเขา ซึ่งตัวบทสมมุติฉากเป็นหมู่บ้านห่างไกลความเจริญอยู่แถบเทือกเขา โดยครั้งหนึ่งรัฐบาลเชื่อว่ากองกำลังกบฏติดอาวุธเข้ามาซ่อนตัวในหมู่บ้าน และก็ปักใจเชื่อว่าชาวบ้านและพวกกบฏเป็นพวกเดียวกัน “เสียงปืนกราดยิง ค่ำรามลั่น ก้องไปมานับสิบนาทีก่อน และให้รสขมปราโมทย์ในคำพูดครั้งที่ผุดขึ้นมาในความทรงจำ หมู่บ้านทุกรัฐบาลถูกทำลายแทบย่อยยับในคำคืนนั้น สิ่งปลูกสร้างและข้าวของเครื่องใช้เก่า ๆ แทบไม่เหลือสภาพใช้งาน แม้ดูไม่มีราคามากมาย แต่มันก็บรรจุกความทรงจำยาวนานตั้งแต่บางคนจำความได้” (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2563)

ความเป็นอื่น (otherness) ที่ปรากฏในตัวบทได้แสดงให้เห็นถึงการเรียกร่อง สะท้อนภาพของการถูกกดไว้และถูกทำให้เป็นอื่น โดยไม่มีสิทธิ์แม้แต่จะบอกเล่าเรื่องราวของตนเอง ต่อให้มีการตายเกิดขึ้นแต่ก็ไม่ได้มีการเยียวยาใด ๆ จากรัฐ ชาวเขาในเรื่องถูกผลักจากความ เป็นชายขอบ (marginality) จนตกขอบในบริบทของการรับรู้ใด ๆ จากผู้คน

จากการศึกษาในประเด็นท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องความเป็นอื่น (otherness) พบว่ามีทั้งสิ้น 3 เรื่องที่นำเสนอในประเด็นนี้ ซึ่งแต่ละเรื่องมีการนำเสนอในบริบท และมุมมองที่แตกต่างกัน แต่ทั้ง 3 เรื่องก็มีลักษณะร่วมกันบางประการคือการเป็นชนกลุ่มน้อย เนื่องจากมีความแตกต่างจากคนส่วนใหญ่ อาจจะมาจากด้วยเรื่องของชาติพันธุ์ ภาษา วัฒนธรรม ความแตกต่างที่

เกิดขึ้นนี้วาทกรรมกระแสหลักกลับเพิกเฉยต่อการยอมรับความแตกต่าง แต่กลับผลักให้กลุ่มคนที่ต่างกลายเป็นอื่น โดยทั้ง 3 เรื่องก็ได้พยายามสะท้อน ตอบโต้ ยืนยันการมีอยู่ในอัตลักษณ์ของตนเองไว้อย่างน่าสนใจ

5.2 ท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization)

เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปี พ.ศ. 2561 – 2563 ได้นำเสนอเรื่องท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization) ไว้ทั้งหมด 2 เรื่อง ได้แก่ ดาวส่องเมือง และยินดีต้อนรับเข้าสู่ประชาการ

5.2.1 ดาวส่องเมือง เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2561 ของรณณ กมลนาวิณ เรื่องนี้ผู้เขียนได้นำเสนอภาพของชนชาวเขาที่ถูกทางการขับไล่ออกจากพื้นที่แล้วจัดสรรที่ดินทำกินให้ใหม่ ซึ่งที่ดินนั้นเป็นที่ดินที่ไม่ได้เหมาะสมกับการเพาะปลูกและวิถีชีวิตของชาวเขา จากวิถีชีวิตของการทำการเกษตรการอยู่กับธรรมชาติก็เปลี่ยนไป ครอบครัวต้องดิ้นรนเพื่อปากท้อง กระจายกระจายพลัดถิ่นจากการหาเลี้ยงชีพด้วยการพึ่งพาตนเองกลายเป็นหนึ่งในห่วงโซ่ของระบบทุนนิยม ไปเป็นคนงานก่อสร้าง ใช้แรงงาน จนถึงขายบริการทางเพศ

ในเรื่องดาวส่องเมืองได้วิพากษ์เรื่องการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization) อย่างเด่นชัด จะเห็นได้จากรัฐพยายามจะเข้ามาบริหารจัดการท้องถิ่น ด้วยมายาคติ (myth) เรื่องการจัดการและบริหารทรัพยากรธรรมชาติ ชาวเขาอยู่บนป่าบนเขา ถ้าปล่อยให้กลุ่มชนอยู่ในพื้นที่นั้นก็ยากต่อการบริหารทรัพยากรธรรมชาติของภาครัฐ รัฐจึงอ้างวาทกรรมการพัฒนาที่รัฐเป็นผู้ผูกขาดอำนาจนี้จากการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization) ด้วยการกลืนกลายความเป็นท้องถิ่นเข้ากับศูนย์กลาง ใช้อำนาจครอบงำและบังคับให้คนในพื้นที่ต้องปฏิบัติตาม ทั้งที่แท้จริงแล้วอำนาจจากส่วนกลางและคนของรัฐไม่ได้เข้าใจพื้นที่ ผู้คนวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ และทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นอย่างแท้จริง ตัวบทวรรณกรรมเรื่องนี้ก็ได้นำเสนอภาพของการล่มสลายของวิถีชีวิตดั้งเดิมในบริบทวัฒนธรรมท้องถิ่น ผู้คนกลายเป็นคนพลัดถิ่น และในตอนท้ายของเรื่องผู้เขียนยังได้วิพากษ์ช่องโหว่ของการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization) โดยท้ายที่สุดแล้วหลังจากขับไล่ชาวเขาออกจากพื้นที่แล้ว การใช้อำนาจอันไม่ชอบธรรมก็เกิดขึ้นอีกครั้งด้วยการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้เข้ามาหาผลประโยชน์จากการใช้อำนาจบริหารจัดการกับพื้นที่ด้วย พื้นที่ที่เคยเป็นที่ดินทำกินของชาวบ้านกลายเป็นบ้านพักส่วนตัวของคนมีศรัทธาตำแหน่งซึ่งเป็นบุคคลากรของรัฐ

5.2.2 ยินดีต้อนรับเข้าสู่ประชาการ เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ. 2561 ของเจษฎา กลินยอม ตัวบทได้สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของชุมชน เมื่อความเจริญเข้ามา วิถีประมงลดน้อยลง ประชากรอายุ 86 ปีซึ่งเคยเป็นเสมือนหมุดแห่งศักดิ์ศรีของคนเดินเรือ เป็นแสงไฟส่องนำทาง แสงสว่างพาชาวประมงได้กลับบ้าน วิถีเหล่านี้กำลังถูกกลืนเข้ากับการพัฒนาการท่องเที่ยวของรัฐ ประชากรไม่ได้กลายเป็นความภูมิใจได้อีกต่อไป การบอกตำแหน่งผืนดินจะเปลี่ยนเป็นทุนลอยน้ำ การมีประชากรอยู่ตั้งแต่จะบดบังทัศนียภาพในการชมพระอาทิตย์ตก ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องยากอะไรในเมื่ออำนาจรัฐมีอำนาจสิทธิ์ขาดในการปกครองตามแบบการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization) การจะรื้อถอนประชากรออกย่อมเป็นสิ่งที่อำนาจรัฐจะกระทำได้ ในเรื่องนี้ประชากรมี 2 นัยยะ ประการแรก ประชากรเป็นฉากในการดำเนินเรื่อง อีกประการก็คือ ประชากรเป็นสัญลักษณ์ของการถูกครอบงำจากรัฐ การสั่งรื้อประชากรไม่เพียงเป็นการรื้อสิ่งปลูกสร้างหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงการโค่นล้มวิถีดั้งเดิมของท้องถิ่นด้วยอำนาจรัฐ อาคารที่ส่องแสงนำทางชาวประมงกลับบ้านล่มสลายไป วิถีประมงแปรเปลี่ยนกลายเป็นชุมชนท่องเที่ยว วัฒนธรรมดั้งเดิมก็ถูกแปรเปลี่ยนเป็นวัฒนธรรมประดิษฐ์กับการสร้างฉากจำลอง รูปปั้นประชากรไว้ให้นักท่องเที่ยวได้ถ่ายรูปเท่านั้น

จากการศึกษาในเรื่องท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization) พบว่ามีทั้งสิ้น 2 เรื่อง ทั้ง 2 เรื่องนำเสนอให้เห็นถึงความพ่ายแพ้ต่อการบริหารจัดการแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาดโดยอำนาจรัฐ การปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization) ทั้ง 2 เรื่องได้นำเสนอภาพแทนของวาทกรรมกระแสรองที่ไม่สามารถเรียกร้อง หรือต่อรองกับอำนาจจากวาทกรรมกระแสหลักของรัฐได้เลย รัฐยังคงมีอำนาจที่จะปรับเปลี่ยน สั่งการ ครอบงำของวาทกรรมที่อยู่ภายใต้อำนาจรัฐได้อย่างแทบที่จะเรียกได้ว่าไร้ข้อโต้แย้ง

5.3 ท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption)

เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ. 2561 – 2563 ได้นำเสนอเรื่องท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) ไว้ทั้งหมด 7 เรื่อง ได้แก่ ดาวสองเมือง คลุหาสนของพยาธิตาบอด แผนลตน้ำหนกของครูดาวเรือง โอริงอัสลิกกับผีร้ายแห่งเทือกเขาบรรทัด เมล็ดพันธุ์ แว่วข่าวคราวว่าข้าวแข็ง และขบวนการฟักทอง

5.3.1 ดาวสองเมือง เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2561 ของรณณ กมลนาวิณ เรื่องดาวสองเมืองนอก จะมีการนำเสนอท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization) แล้วก็ยังได้วิพากษ์เรื่องกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) ไว้ด้วย ในท้ายที่สุดแล้วหลังจากที่ขับไล่ชาวเขาให้ย้ายที่อยู่ใหม่ในที่ดินด้านล่างที่รัฐจัดสรรที่ ทำกินไว้ให้แล้ว ท้ายสุดที่บนเขาก็กลายเป็นคลุหาสนของคหบดี ซึ่งเป็นการใช้กลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) ในลักษณะการฉ้อราษฎร์บังหลวง (selfishness) เป็นการใช้อำนาจหน้าที่มีขอบเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตน ขณะที่คนท้องถิ่นไม่มีสิทธิ์ทำกิน ในที่ดินที่บรรพบุรุษตั้งรกรากมาหลายชั่วอายุคน เพราะไม่มีสิทธิ์และอำนาจตามกฎหมาย แต่ผู้ที่มีหน้าคุณแลทุกซ์สุขุให้คนในท้องถิ่นกินคืออยู่ที่นั่นกลับมาแอบอ้างใช้อำนาจในการมีขอบครอบครองที่ดินเสียเอง จะเห็นได้ว่าตัวบทก็พยายามจะนำเสนอให้เห็นถึงช่องโหว่ของกลไกการใช้อำนาจ เมื่ออำนาจถูกผูกขาดแต่ไม่มีกระบวนการตรวจสอบให้ดีเท่าที่ควรยอมเกิดช่องโหว่ที่จะนำมาซึ่งการฉ้อราษฎร์บังหลวงได้

5.3.2 โอริงอัสลิกกับผีร้ายแห่งเทือกเขาบรรทัด เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ. 2562 ของกวี ศรีธรรมานุกูล เรื่องนี้จะมีการวิพากษ์ใน 2 ประเด็นทั้งเรื่องของความเป็นอื่นและเรื่องกลไกการใช้อำนาจ ในเรื่องกลไกการใช้อำนาจนั้นตัวบทนำเสนอผ่านตัวละครที่เป็นรัฐมนตรี ตัวละครพยายามเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์จากการเป็นนักการเมือง ด้วยการผันงบประมาณในการก่อสร้างถนนตัดเทือกเขาบรรทัด ในตัวบทได้วิพากษ์กลไกการใช้อำนาจที่ทำให้เห็นการคอร์รัปชันในลักษณะทับซ้อนกัน ทั้งการฉ้อราษฎร์บังหลวง (selfishness) และการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย (policy corruption) วางนโยบายที่อ้างอิงกับวาทกรรมการพัฒนาแต่แท้ที่จริงแล้วเป็นการคอร์รัปชันในระบบโครงสร้าง ซึ่งจะมีบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบโครงสร้างได้รับผลประโยชน์จากการทุจริตนี้ นอกจากนี้ผู้ดำเนินการและมีอำนาจในการสั่งการก็มักจะเรียกรับผลประโยชน์เข้าตัวเองจากช่องโหว่ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานด้วย

5.3.3 คลุหาสนของพยาธิตาบอด เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2561 ของกวี ศรีธรรมานุกูล เรื่องนี้ นำเสนอมุมมองการแข่งขันของการเมืองในระดับท้องถิ่น เป็นการแก่งแย่งอำนาจการเป็นนักการเมืองท้องถิ่น และก็ชี้ให้เห็นว่าตัวละครต่างอยากมีอำนาจที่ได้มาจากการชนะการเลือกตั้งซึ่งเริ่มตั้งแต่ในระดับท้องถิ่น เพื่อกลายเป็นผู้มีอิทธิพลจะได้งายต่อการแสวงหาประโยชน์ใส่ตนจากการฉ้อราษฎร์บังหลวง (selfishness) และระบบพวกพ้อง (cronyism) กลไกการใช้อำนาจไม่ได้เป็นไปเพื่อการดูแลความสงบสุข และช่วยเหลือประชาชนแต่เป็นไปเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว แม้แต่หวัคะแนนของผู้ใหญ่บ้านยังได้รับผลประโยชน์จากการทำทุจริตทางกฎหมาย นำไม้เถื่อนมาสร้างคลุหาสนอวดร่ำรวยโดยมิเกรงกลัวคำครหา ในตัวบทได้แสดงออกถึงการวิพากษ์กลไกการใช้อำนาจนี้ไว้โดยผ่านตัวละครดังในตอนหนึ่งว่า “การเป็นนักการเมืองลำพังแต่เงินเดือนจะพอยาไส้อะไร? แค

ภาวีสังคมก็หมดไปแล้วครึ่งเดือน อีกอย่าง...กฎหมายไม่ใช่เรื่องของความจริง แต่มันเป็นเรื่องของหลักฐานและการสืบสวน ในเมื่อไม่มีพยานหลักฐาน ไม่มีกระบวนการสืบสวน จะเรียกว่าผิดกฎหมายได้อย่างไร” (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2561)

จากการถ่ายทอดภายในตัวบทจะเห็นได้ว่า ตัวบทได้นำเสนอมุมมองของวาทกรรมอำนาจได้อย่างชัดเจน อำนาจกลายเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือความผิดชอบชั่วดี และผู้มีอำนาจเชื่อว่าตนสามารถจะใช้อำนาจเช่นไรก็ได้ แม้แต่กฎหมายก็ยังไม่อาจตรวจสอบการใช้อำนาจได้

5.3.4 แผนลดน้ำหนักของครูดาวเรือง เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2562 ของถนอม ชุนเพ็ชร เป็นการนำเสนอการเมืองในระดับท้องถิ่นอีกเรื่องหนึ่ง โดยตัวบทจะวิพากษ์กลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) ในการใช้ระบบพวกพ้อง (cronyism) ตัวละครหลักในเรื่องเป็นนักการเมืองท้องถิ่นที่ใช้อำนาจหน้าที่ของตนในทางมิชอบด้วยกฎหมายด้วยการใช้อำนาจเอื้อผลประโยชน์ให้กับพวกพ้อง โดยการการลอบบี้ (lobbying) ให้พวกพ้องของตนได้เข้าไปเป็นผู้ชนะการประมูลจัดหาข้าวกลางวันให้เด็กในโรงเรียนในเขตความรับผิดชอบของตน และให้พวกพ้องของตนได้รับผลประโยชน์ต่อการจัดตั้งร้านค้าชุมชนขึ้น ทำให้เกิดปัญหาอาหารกลางวันเด็กที่ไม่มีคุณภาพจากการทุจริตค่าอาหารกลางวัน โดยเป็นความร่วมมือกันของข้าราชการท้องถิ่น ครูใหญ่ และคนรับเหมาทำอาหารกลางวันเด็ก ซึ่งเป็นกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) ในทางที่ผิด แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ก็ยังไม่ได้แสดงถึงการตอบโต้ของวาทกรรมกระแสรองอย่างชัดเจนนัก ตัวบทไปถึงได้เพียงในระดับของการวิพากษ์วาทกรรมกระแสหลักในเรื่องกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) เท่านั้น

5.3.5 เมล็ดพันธุ์ เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2563 ของพิณพิพัฒน์ ศรีทวี นำเสนอเรื่องกลุ่มผู้มีอิทธิพล 2 ชั่วโมง ระหว่างชั่วโมงเก่ากับชั่วโมงใหม่ นายอบจ.คนเก่ากับคนที่กำลังเร่งหาเสียงในการเลือกตั้งครั้งใหม่ ทั้ง 2 ชั่วโมงพยายามจะแย่งพื้นที่ ทั้งพื้นที่ในเชิงอำนาจ และพื้นที่ทางเศรษฐกิจ ที่ดินที่ยังไม่มีกรรมสิทธิ์ทางกฎหมายแต่เคยเป็นที่ทำกินของคนในหมู่บ้าน ถูกอำนาจของ 2 ชั่วโมงแย่งแย่งแบ่งเขตคนในท้องถิ่นไม่มีสิทธิ์เข้าไปในพื้นที่นั้น เป็นการใช้กลไกอำนาจที่เอื้อให้ระบบพวกพ้อง (cronyism) นอกจากนี้ก็มีการนำเสนอในการซื้อเสียง ชาวบ้านที่ไม่มีจะกินรู้สึกถึงบุญคุณท่วมหัวเพียงแค่ผู้สมัครรับเลือกตั้งหยิบยื่นปลากะปองอันน้อยนิดให้ ทั้งที่ได้ตระหนักรู้ถึงเบื้องหลังของการใช้กลไกอำนาจในทางมิชอบ และเมื่อบุคคลเหล่านั้นได้เข้าไปมีอำนาจแล้วก็ใช้อำนาจนั้นแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตัวเองและพวกพ้อง ชาวบ้านที่ไม่มีอำนาจในการต่อรองก็ต้องยอมศิโรราบให้กับอำนาจจากนักการเมืองท้องถิ่น เสียงที่แลกกับปลากะปองก็แปรเปลี่ยนเป็นสิทธิ์อันชอบธรรมในการบริหารท้องถิ่น แต่สิทธิ์ในการบริหารนี้ยังถูกแฝงเร้นไปด้วยนักการเมืองท้องถิ่นใช้กลไกอำนาจมิชอบ ปลากะปองที่ต่อชีวิตไปไม่กี่วันแลกกับพื้นที่ทำกินผืนสุดท้ายที่นักการเมืองเข้าครอบครอง

5.3.6 แว่วข่าวคราวว่าข้าวแข็ง เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2563 ของพัชรพร ศุภผล ได้นำเสนอเหตุการณ์ในปัจจุบันจากสถานการณ์ช่วงโควิด เรื่องถุงยังชีพที่หน่วยงานของรัฐนำมาแจกให้กับประชาชนที่รัฐพยายามจะผลิตสร้างวาทกรรมรัฐแห่งการพัฒนา รัฐที่ช่วยเหลือประชาชน แต่ในขณะที่เดียวกันตัวบทก็เผยให้เห็นช่องโหว่ของการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรของรัฐที่ใช้กลไกการใช้อำนาจเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองกับการฉ้อราษฎร์บังหลวง (selfishness) งบประมาณกับคุณภาพดูไม่สอดคล้องกัน ความเหลื่อมล้ำของการปฏิบัติงานของแต่ละองค์กรในท้องถิ่นกลับแตกต่างกัน จึงเป็นเสียงสะท้อนของคนในท้องถิ่นที่วิพากษ์การคอร์รัปชันจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ

นอกจากนี้ตัวบทก็นำเสนอในการแสดงออกความคิดเห็นทางการเมือง สิทธิ์ที่นอกเหนือจากลงคะแนนเลือกตั้งก็คือการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ซึ่งในตัวบทก็ได้นำเสนอผ่านการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านโลกออนไลน์ ปัจจุบันการแสดงทางความคิดและการตรวจสอบกลไกการใช้อำนาจของรัฐบาลทำได้ง่ายมากยิ่งขึ้น แว่วข่าวคราวว่าข้าวแข็งจึงเกิดขึ้นจากเสียงสะท้อน

ของประชาชนที่แสดงออกถึงการทุจริตของรัฐ จะเห็นได้ว่าการวิพากษ์ในเรื่องนี้จะมีมุมมองที่แตกต่างจากเรื่องอื่นตรงที่เรื่องอื่นมักวิพากษ์ในมุมมองของตัวละครใดตัวละครหนึ่งในเรื่อง ซึ่งส่งผลทำให้เสียงของตัวละครนั้นเบาเกินไปไม่สามารถส่งแรงกระเพื่อมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในสังคมได้ แต่เรื่องนี้เนื่องจากการนำเสนอผ่านมุมมองของเสียงจากตัวละครหลากหลายผ่านโลกออนไลน์จึงมีมิติและมุมมองที่หลากหลายเช่นกัน และการแสดงออกทางความคิดเห็นของมุมมองจากหลายตัวละครนี้เองทำให้เห็นถึงแรงกระเพื่อมของสังคม การตระหนักถึงสิทธิ และการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐจึงส่งไปถึงตัวละครตัวอื่นให้ตระหนักถึงการเรียกร้องสิทธิของตนเองต่อไป ดังนั้นเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่เห็นถึงการขับเคลื่อนของการตอบโต้ของวาทกรรมกระแสรองที่ค่อนข้างจะเด่นชัดและมีนัยยะของการเปลี่ยนแปลง

5.3.7 ขบวนการฟักทอง เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลชมเชยพานแว่นฟ้า ปีพ.ศ.2563 ของไต้หมู นำเสนอการเมืองใน 2 รูปแบบ คือ การเมืองส่วนท้องถิ่น นายกอบต. ได้ใช้กลไกอำนาจในการทุจริต ด้วยการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย (policy corruption) โดยวางนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนปลูกฟักทอง ด้วยอ้างว่าเป็นพืชเศรษฐกิจ แต่แท้จริงแล้วเป็นการเอื้อต่อกลุ่มนายทุนให้เข้ามาผู้ขาดการค้าและกดราคาสินค้าเกษตร ซึ่งผลประโยชน์ก็ตกแก่กลุ่มนายทุนและนายกอบต.นั่นเอง และการเมืองอีกรูปแบบหนึ่งที่เรื่องนี้นำเสนออีกคือ การเมืองภายในโรงเรียนโดยให้คนที่ได้รับคัดเลือกเป็นสภานักเรียนมีสิทธิในการกำหนดรายการอาหารกลางวันได้ และรายการอาหารกลางวันก็ประกอบไปด้วยฟักทองวนซ้ำอยู่เช่นนั้น ซึ่งก็นำมาซึ่งความไม่พอใจของเสียงส่วนหนึ่งในโรงเรียนแต่ก็จำใจยอมรับในกติกา เพราะเป็นกติกาที่สร้างมาว่าผู้ที่ได้รับเสียงส่วนใหญ่เป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจแทนเสียงทั้งหมด อันเป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย ผู้นำมีอำนาจในการตัดสินใจแล้วคนในสังคมต้องยอมรับอำนาจการตัดสินใจนั้น หากแต่การตัดสินใจที่นำเสนอในตัวบทนี้มาจากผลประโยชน์ส่วนตัวของผู้มีอำนาจ เพราะประธานสภานักเรียนเป็นลูกชายของนายกอบต. ที่วางนโยบายให้คนในชุมชนปลูกฟักทอง ซึ่งก็จะเห็นถึงการวิพากษ์กลไกการใช้อำนาจที่มีช่องโหว่มากมายที่เอื้อต่อการใช้อำนาจในทางมิชอบ และในเรื่องนี้ก็ยกนำเสนอมุมมองที่วิพากษ์ระบอบประชาธิปไตยที่ให้อำนาจกับผู้ที่ได้รับเลือกจากคะแนนเสียงส่วนใหญ่ให้มีอำนาจในการตัดสินใจและอำนาจในการบริหาร การใช้อำนาจนั้นหากไม่มีการตรวจสอบการใช้อำนาจก็จะนำมาซึ่งผลเสียมากมาย

จากการศึกษาในเรื่องท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) พบว่ามีทั้งสิ้น 7 เรื่อง ซึ่งวิพากษ์เรื่องกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) ในมุมมองที่แตกต่างกัน พบว่า ในการนำเสนอกลไกการใช้อำนาจนั้นจะเห็นว่ามีการนำเสนอเกี่ยวกับการฉ้อราษฎร์บังหลวง (selfishness) ในเรื่องดาวสองเมือง โอริงฮัสลิกกับผีร้ายแห่งเทือกเขาบรรทัด คลุหาสน์ของพยาธิตาบอด และแว่วข่าวคราวว่าข่าวแข็ง , การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย (policy corruption) ในเรื่องโอริงฮัสลิกกับผีร้ายแห่งเทือกเขาบรรทัด และขบวนการฟักทอง , การการล็อบบี้ (lobbying) ในเรื่องแผนลดน้ำหนักของครูดาวเรือง และระบบพวกพ้อง (cronyism) ในเรื่องคลุหาสน์ของพยาธิตาบอด แผนลดน้ำหนักของครูดาวเรือง และเมล็ดพันธุ์

ตารางที่ 1 ตารางสรุปการศึกษาท้องถิ่นนิยม (localism) ที่ปรากฏในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปี พ.ศ. 2561 – 2563 สรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางสรุป

เรื่องสั้น ประเด็น	ท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์ เรื่องความเป็นอื่น (otherness)	ท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์ เรื่องการปกครองแบบรวม ศูนย์อำนาจ (centralization)	ท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์ เรื่องกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption)
เราอยู่ที่สี่แยกไฟแดงวิฑูรอุทิศ	/		

ดาวส่องเมือง		/	/
โอรังอัสลีกับผีร้ายแห่งเทือกเขา บรรทัด	/		/
เรื่องสิ่งที่รืออยู่หลังเส้นชัย	/		
ยินดีต้อนรับเข้าสู่ประชาคาร		/	
คฤหาสน์ของพยาธิตาบอด			/
แผนลดน้ำหนักของครูดาวเรือง			/
เมลิ็ดพันธุ์			/
แหว่ข้าวคราวว่าข้าวแข็ง			/
ขบวนการฟักทอง			/
รวม	3 เรื่อง	2 เรื่อง	7 เรื่อง

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาท้องถิ่นนิยม (localism) ที่ปรากฏในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปี พ.ศ. 2561 – 2563 พบว่า เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ปี พ.ศ. 2561 – 2563 มีการนำเสนอเรื่องท้องถิ่นนิยม (localism) ใน 3 ลักษณะ คือ ท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องความเป็นอื่น (otherness) วรรณกรรมสะท้อนให้เห็นถึงการถูกทำให้เป็นอื่นโดยวาทกรรมกระแสหลัก ด้วยการสร้างความแปลกแยก สร้างเส้นแบ่งให้กลายเป็นอื่น เมื่อกลายเป็นอื่นแล้วก็ใช้อำนาจในการเข้าครอบงำ จัดการกับวาทกรรมกระแสรอง การสร้างความเป็นอื่นจึงเปรียบเสมือนเครื่องมือในการสร้างความชอบธรรมของวาทกรรมกระแสหลักที่ใช้เพื่อครอบงำ ต่อรองบริหารจัดการกับท้องถิ่น ท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ (centralization) เป็นการวิพากษ์ด้วยการนำเสนอวาทกรรมกระแสหลักพยายามที่จะดูดกลืนอำนาจให้เข้าไปอยู่ในศูนย์กลางเพื่อสร้างประโยชน์ในการเข้ามาบริหารจัดการท้องถิ่น และท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์เรื่องกลไกการใช้อำนาจ (Power Corruption) ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มีการนำเสนอมากที่สุด ซึ่งการใช้อำนาจเป็นไปเพื่อเอื้อต่อการแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง และพวกพ้อง ทั้งการการฉ้อราษฎร์บังหลวง (selfishness) การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย (policy corruption) การการล็อบบี้ (lobbying) และระบบพวกพ้อง (cronyism) ซึ่งแม้ว่าในแต่ละเรื่องจะมีการนำเสนอในมุมมองปฏิบัติการของวาทกรรมที่แตกต่างกันทั้งการยอมศิโรราบ การวิพากษ์ การตระหนักถึง จนไปถึงการโต้กลับ แตกต่างกันไปบริบทของแต่ละเรื่อง แต่จะพบว่าทั้ง 7 เรื่องนี้มีสิ่งที่ตรงกันก็คือ ไม่ว่าจะเป็นการใช้อำนาจในระดับใดก็ตามล้วนมีช่องโหว่ให้เกิดการทุจริตจากการใช้อำนาจทั้งสิ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า วรรณกรรมที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้ามีการนำเสนอการวิพากษ์ในหลายมิติ ทั้งในการวิพากษ์โดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งจากการวิเคราะห์ก็พบว่าวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า ถ้ามีการวิพากษ์การเมืองในระดับท้องถิ่นที่ผู้เขียนมักจะนำเสนอการวิพากษ์ทางตรงมากกว่าทางอ้อม เป็นการนำเสนออย่างตรงไปตรงมาและวิพากษ์อย่างชัดเจน แต่ถ้าเป็นการวิพากษ์การเมืองในระดับของภาครัฐมักจะเป็นการนำเสนอการวิพากษ์การเมืองทางอ้อมมากกว่าการวิพากษ์ทางตรง และมักจะใช้สัญลักษณ์เข้ามาเพื่อลดทอนความรุนแรงในการวิพากษ์ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นบางประการของสันติ ทิพนา (2562) ที่ศึกษาปรากฏการณ์ทางการเมืองและสังคมที่ปรากฏในบทวิจารณ์รางวัลพานแว่นฟ้า ประจำปี 2561 โดยบทกวีที่นำมาศึกษาวิเคราะห์นั้นก็มีการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการนำเสนอ

7. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

สามารถนำผลวิจัยไปใช้ในการประกอบการสอนในรายวิชาการวรรณกรรมปัจจุบัน วรรณกรรมวิจารณ์ วรรณกรรมการเมือง เพื่อชี้ให้เห็นถึงการวิพากษ์การเมืองจากมุมมองท้องถิ่นนิยมในวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรศึกษาบทกวีที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้าในประเด็นท้องถิ่นนิยมและประเด็นอื่น ๆ ต่อไป

7.2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการนำเสนอท้องถิ่นนิยมที่ปรากฏในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้าในแต่ละปีเพื่อให้เห็นพัฒนาการของมุมมองของท้องถิ่นนิยมกับการวิพากษ์ในประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนขึ้น

7.2.3 ควรศึกษาท้องถิ่นนิยมกับวรรณกรรมเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับรางวัลพานแว่นฟ้า

8. เอกสารอ้างอิง

ขวัญชนก นัยเจริญ. (2561). การวิเคราะห์ภาพสะท้อนวิถีชีวิตประชาธิปไตยในเรื่องสั้นพานแว่นฟ้า พ.ศ. 2545-2556. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 15 (3), 39-53.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2549). *วาทกรรมการพัฒนา : อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกสิทธิ์ และความเป็นอื่น*. กรุงเทพฯ : วิชาษา.

ธนาภัทร ปัจฉิมม. (2557). *ท้องถิ่นนิยมกับการพัฒนาพรรคการเมืองไทยขนาดเล็ก ช่วงปี พ.ศ. 2540-2556*. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2539). *อ่านวัฒนธรรมการเมืองไทย*. กรุงเทพฯ : มติชน.

บุญยแสนอ ตริวิเศษ. (2560). มโนอุปถัมภ์การเมืองในบทกวีรางวัลพานแว่นฟ้า. *รมยสาร*, 15 (1), 73-91.

ปฐมพงษ์ สุขเล็ก และพัชรินทร์ อนันตศิริวัฒน์. (2561). กลวิธีทางภาษาสร้างความเปนอื่นในวรรณคดีนิราศคากลอนของสุนทรภู่. *มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ปริทัศน์*, 6 (2), 16-34.

พัฒนา กิตติอาสา. (2546). *ท้องถิ่นนิยม*. กรุงเทพฯ : กองทุนอินทร์ – สมเพื่อการวิจัยทางมานุษยวิทยา.

มนพร ศรีสุดทยานนท์. (2560). *ทำไมเราถึงกลัวคนที่ไม่เหมือนเรา? Xenophobia เกิดจากอารมณ์หรือเหตุผลกันแน่?* สืบค้น 5 ธันวาคม 2563, จาก https://thematter.co/social/how-fear-of-other-unreasonable/17437?fbclid=IwAR0uYEm1vEQvk9wu99edPGqxC7bQh1kBjyb3d6q_QXIP-3ylbgHlwSJbnE

รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข. (2559). โลกาภิวัตน์ท้องถิ่นนิยมกับการโยกย้าย Globalization, Localism and Nostalgia. *วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา*, 2 (2), 1-15.

วุฒิสาร ตันไชย. (2557). *การกระจายอำนาจและประชาธิปไตยในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.

- สันติ ทิพนา. (2562). ปรากฏการณ์ทางการเมืองและสังคมที่ปรากฏในบทกวีรางวัลพานแว่นฟ้า ประจำปี 2561. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 10 (1), 119-139.
- สุพรรณิ ไชยอำพร และศิรินทิพย์ อรุณเรื่อ. (2549). รูปแบบและกระบวนการคอร์รับชั่นใน การก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ. *วารสารพัฒนาสังคม*, 8 (1), 183 - 228.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโดยคณะกรรมการรางวัลพานแว่นฟ้า. (2557). รางวัลพานแว่นฟ้า. สืบค้น 5 ธันวาคม 2563, จาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_news.php?nid=32802
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2563). *สิ่งที่รออยู่หลังเส้นชัย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2562). *โลกที่เราทิ้งไว้ข้างหลัง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2561). *เสี้ยวคลุมของผู้พัน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- เสาวณิต จุลวงศ์. (2557). วงวรรณกรรมไทยในกระแสหลังสมัยใหม่ (จบ). *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 20 (1), 3-21.
- อุดม สุวรรณพิมพ์ และเอนกเหล่า ธรรมทัศน์. (2561). ชุมชนท้องถิ่นไทยแนวใหม่กับรัฐประศาสนศาสตร์พลเมือง. *วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์*, 4 (1), 1 - 16.
- Hongbo Qin (โกมล). (2553). แนวคิดด้านการเมืองที่ปรากฏในวรรณกรรมรางวัลพานแว่นฟ้า ปี 2551. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์*, 5 (10), 29-41.